

ת"פ 1257/04/15 - דוד עמר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 1257-04-15 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיאה
מבקש (נאשם) דוד עמר ע"י ב"כ עו"ד רפי ליטן
נגד מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ודים סיגל
משיבה (מאשימה)

החלטה

1. לפניי בקשתו של הנאשם לביטול תוספות פיגור שהצטברו בגין אי תשלום שלושת תשלומי הקנס הראשונים במועד.
 2. ברקע הבקשה גזר דינו של המבקש שניתן ביום 29.10.2017 ובמסגרתו חוייב, בין היתר, בתשלום קנס בסך של 80,000 ₪ ב- 16 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.2018. עוד נקבע בגזר הדין כי אם "לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק".
הבקשה דן הוגשה לראשונה ביום 13.3.2018 ונטען בה כי המבקש לא קיבל מעולם שוברי תשלום, וכי כאשר פנה לאחר הדיון למזכירות, נאמר לו שהשוברים יישלחו אליו באמצעות בא-כוחו. לטענת המבקש, השוברים מעולם לא התקבלו אצל בא-כוחו הקודם (עו"ד ציון אמיר).
נטען כי נוכח האמור בגזר הדין, הועמד הקנס לפירעון מיידי כולו והועבר למרכז לגביית קנסות בצירוף 50% תוספות פיגור [בסך של 120,000 ₪].
בקשתו של המבקש היא אם כן לבטל את כל תוספת הפיגור ולפרוס מחדש את התשלומים החל מחודש מאי 2018.
 3. בהחלטתי מיום 13.3.2018 הוריתי כי יופקד תחילה סך של 15,000 ₪ לכיסוי הסכום שהיה אמור להיות משולם בשלושת התשלומים הראשונים, וכן כי יוגש תצהיר לתמוך בנטען בבקשה.
כך אכן נעשה.
בהחלטתי מיום 17.4.2018 הוריתי לקבל את תגובת פמ"ד וכן הוריתי למבקש להמשיך ולשלם גם את התשלום הבא במועד, תוך חיובו לגשת ולקבל שובר תשלום מתאים במזכירות בית המשפט. אין אינדיקציה בתיק בית המשפט כי התשלום הרביעי שולם.
 4. המשיבה (המאשימה) הגישה התנגדות לאקונית ולא ממוקדת ועתרה לקבל אישור המזכירות לכך ששוברי התשלום נשלחו רק ביום 22.1.2018. לטענת הסנגור (שהוגשה ביום 29.3.2018), המזכירות לא נוהגת לקבל אישורי מסירה למשלוח שוברי תשלום.
- מבירור במזכירות עולה כי השוברים דווחו ודוורו כבר ביום 2.11.2017 לכתובתו של הנאשם במושב עזריקם. עם

זאת, עולה כי אין אישור מסירה לכך נוכח שהשוברים נשלחים בדואר רגיל לפי הוראת עבודה של המזכירות.

5. בקשה לביטול תוספת פיגור הינה בסמכותו של בית המשפט שגזר את הדין [רע"א 8994/11 חליל נ' מדינת ישראל (24.12.2012)]; רע"פ 3850/13 אל סוס חוסאם נ' המרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות רשות האכיפה והגביה (10.6.2013)].

בשיקולי בית המשפט בבואו לבחון בקשת נאשם לביטול תוספות פיגור, יש לבחון, בין היתר, את מועד הגשת הבקשה [האם קיים שיהוי והיקפו], האם נותר עדיין קנס לתשלום בהתאם לפריסה שנקבעה בגזר הדין, ובעיקר - מה עשה הנאשם כדי לעמוד בתשלום הקנס במועד. כמובן שיהיה מקום לשקול גם נסיבות אישיות של הפונה.

יש לזכור בהקשר זה כי הכלל הוא שהאחריות לתשלום קנס מוטלת בראש ובראשונה על החייב בקנס. אין הדבר תלוי בהמתנתו לקבלת שוברי תשלום ואין החייב פטור מתשלום הקנס אך ורק מן הטעם שהמתין בביתו ולא קיבל שוברים לתשלום הקנס. הקנס הוא עונש ועל הנאשם לרצותו. קבלת שובר תשלום היא אמצעי לריצוי העונש אולם לא הדרך היחידה.

מנגד, ראוי לאפשר כמובן את יישומו של גזר הדין ומקום שנקבעה בגזר הדין פריסת תשלומים, הרי ששיקול זה היה אחד מן השיקולים העונשיים וכשם שלא נכון לאפשר לחייב לשנות גזר דין זה בחלוף שנים רבות כך גם יש להיזהר מפני ביטול על אחת של פריסת התשלומים שבגזר דין, מקום שבו לא שולם אחד התשלומים במועד, על אף הוראה שנקבעה לכך בגזר הדין [וכך קיימת הוראה בעניינינו!].

6. במקרה שלפנינו, כאמור, אין אישור מסירה למשלוח שוברי התשלום בחודש נובמבר 2017 אך יש אידיקציה לכך שביום 22.1.2018 נשלחה הודעה על תשלום מלוא הקנס; ככל הנראה בשים לב להחלטה שבגזר הדין שאם לא ישולם אחד התשלומים במועד תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

המבקש אמנם השתהה בבקשתו ולמעשה פנה אך ורק לאחר שקיבל את ההתראה מהמרכז לגביית קנסות. בכך גם הוא כשל. העובדה כי בקשתו נוסחה כך שהוא עותר להתחיל לשלם רק ביום 1.5.2018 מלמדת כי העניין שהיה למבקש לשלם את הקנס במועד לא היה רב.

לזכותו של המבקש יש לזקוף את העובדה כי פעל במיידית בהתאם להחלטתי ושילם את שלושת התשלומים הראשונים מיידית. אמנם שלא לכך התכוון בית המשפט בגזירת דינו של הנאשם אולם יש להביא עובדה זו במכלול השיקולים. מנגד, לא ברור האם שולם התשלום הרביעי במזכירות בית המשפט ובשלב זה אין לכך אישור בתיק. אציין כי אני מתקשה לקבל את מדיניות התגובה של המשיבה, שלא לתת תגובה קונקרטית ועניינית, אלא להפנות שאלות להגנה. לא זו היתה בקשת בית המשפט.

7. בשים לב לצורך להקפיד על מוסר התשלומים שנקבע בגזר הדין, אני סבור כי האיזון הנכון במקרה שלפנינו הוא לקבוע מקצת תוספות הפיגור בגין העיכוב בשלושת התשלומים הראשונים אולם לאפשר את המשך פריסת הקנס בהתאם למתכונת שנקבעה בגזר הדין. מכאן והלאה יובהר למבקש כי לא יוכל עוד לאחר באיזה מן התשלומים שנקבעו, וכי באחריותו הדבר אף לנקוט יוזמה לשם כך, וכי אם אכן יאחר - יהיו תוצאות האיחור כאמור בגזר הדין: העמדת מלוא היתרה לפירעון מיידי ותוספות פיגור על כולה.

8. משכך, אני קובע כדלקמן:

המבקש ימשיך וישלם את הקנס כפי המועדים שנקבעו בגזר הדין. ככל שלא שולם התשלום הרביעי [שנועד במקור ל- 1.4.2018] הרי שהוא ישולם בבת אחת ביחד עם התשלום החמישי ללא תוספת פיגור [גם כן ביום 1.5.2018; סה"כ למועד זה - ₪ 10,000] ומכאן והלאה כמפורט בגזר הדין.

באשר לתוספות הפיגור, אני מורה על ביטול, למעט סך של ₪ 7,500 [תוספות פיגור בגין שלושת התשלומים

הראשונים]. סכום זה ישולם בנפרד באמצעות המרכז לגביית קנסות עד ליום 1.9.2018, וזאת באחריות המבקש עצמו ישירות מול המרכז לגביית קנסות.

על המבקש לסור מיידית למזכירות בית המשפט ולקבל שוברי תשלום בהתאם. ככל שיסורב, יפנה ביחד עם החלטה זו למנהלת המדור.

לא תישמע עוד טענת המבקש שלא קיבל שוברי תשלום בדואר.

המזכירות תודיע מיידית (לרבות טלפונית לב"כ הצדדים) ותיישם, לרבות מול המרכז לגביית קנסות.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ח, 08 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.